

вжзгордилъ послѣ това и рѣшилъ са да вжзстане противъ него и вжзмжтиль другите ангели. „И той видѣль славата на овогова, който вдига небесата, и намислиль да постази своето сѣдалище надъ небесните облаци и поискаль да бжде равенъ на Всевишнятъ. И когато той слѣзаль въ воздухътъ, то казалъ на ангельтъ на воздухътъ: отвори ми вратата на воздухътъ, — и той му отвориль вратата на воздухътъ. И като са стрѣмилъ по-нататкъ, той намѣриль ангельтъ, който джржалъ водата, и казалъ му: отвори ми вратата на водата, — и той му ги отвориль. И като преминаль, той намѣриль сичкото лице на земята, покрито съ вода. И като преминаль подъ земята, той намѣриль двѣ риби, които лѣжѣле въ водата, и тие биле сжединени, като воловете въ плугътъ, и джржѣле сичката земя по повелѣнието на невидимиятъ отецъ отъ западъ и до востокъ на слжнцето“ (et transcendens subtus terram invenit duos pisces jacentes super aquas, et erant sicut boves juncti da arandum, tenentes totam terrum invisibilis patris praecepto ab occasu usque ad solis ortum).

Тие риби, които джржатъ земята отъ востокъ до западъ, както са види, не случайно приличатъ на знамѣнитите китове, на които, по русското народно предание, стои сичката земя*). Тоя богомилски митъ на сѣки случай е любопитенъ за нашиятъ древни епосъ. Коментаторътъ на това мѣсто ни указва источни-

*) Въ една бжлгарска приказница са говори, че земята стои на овзи китъ, който едно време е поглжщаль про-река Ионна. Изъ народните предания ние видиме, че тие китове сж два и че, освѣвъ дѣто джржатъ на себѣ си земята, миссията имъ е доволно голѣма. Но за тие народни предания ние ще да поговориме слѣдъ време. Ред.